

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 886/2024
10.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Бабића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1965/23 од 22.12.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 215/24 од 27.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Бабића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1965/23 од 22.12.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 215/24 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1965/23 од 22.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године 7 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 246а ств 5. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге „канабис“ него масе 2,54 грама која је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС-ДП-ПУ за Град Београд, УКП-Пето одељење од 09.02.2023. године, као предмет извршења кривичног дела и наређено је њено уништавање, које је поверено МУП-у РС-ДП-ПУ за Град Београд, УКП и које ће бити извршено спаљивањем у Термоелектрани „Никола Тесла“ у Обреновцу.

Наведеном пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени АА је обавезан да на име трошкова кривичног поступка – паушала, суду плати износ од

5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 215/24 од 27.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Бабића изјављена дана 12.01.2024. године, а пресуда Првог основног суда у Београду К 1965/23 од 22.12.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Војислав Бабић, због повреде одредаба члана 438. став 1. и став 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде или да исте преиначи и окривљеног ослободи на основу члана 18. КЗ, а да окривљени и његов бранилац буду обавештени и позвани на седницу већа, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ, бранилац окривљеног наводи да се у конкретном случају ради о незнатној количини марихуане, па је суд, имајући у виду исказ окривљеног, требало да одреди и вештачење и примени члан 18. КЗ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту повреду кривичног закона са истоветним образложењем, одбрана окривљеног указивала је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе, на страни 3., став 2. образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да у конкретном случају нису постојали услови за примену члана 55а КЗ, јер окривљени није извршио кривично дело за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку у року од 5 година након што је издржао казну затвора по претходној осуди, јер му је по претходној осуди, изречена мера кућног затвора, што се не може уподобити са казном затвора.

Одредбом члана 55а КЗ прописано је да ће за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд изрећи казну изнад половине распона прописане казне по следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Из извештаја из казнене евиденције, која се налази у списима предмета произилази да је окривљени АА раније више пута осуђиван, између осталог и на казне затвора – пресудом Окружног суда у Београду К 2285/06 од 18.02.2008. године, Окружног суда у Ужицу К 32/04 од 14.10.2009. године и Првог основног суда у Београду Спк 689/19 од 16.10.2019. године (којом је осуђен на казну затвора са издржавањем код куће уз примену електронског надзора).

Из службене белешке у списима Првог основног суда у Београду у предмету К 1965/23 од 21.12.2023. године, произилази да је према подацима Министарства правде Републике Србије, Управе за извршење кривичних санкција, Одељење за извршење ванзаводских санкција и мера, окривљени АА у периоду од 19.10.2021. године до 30.09.2022. године издржао казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора по пресуди Првог основног суда у Београду Спк 689/19 од 16.10.2019. године.

Окривљени АА је кривично дело за које је оглашен кривим и осуђен на казну затвора у овом кривичном поступку, извршио дана 09.02.2023. године, а казну затвора по пресуди Првог основног суда у Београду Спк 689/19 од 16.10.2019. године, у трајању од 1 године издржавао је у периоду од 19.10.2021. године до 30.09.2022. године, из чега произилази да је ново кривично дело извршио после мање од пет месеци након издржавања казне затвора по претходној осуди, па су по налажењу Врховног суда, испуњени услови за примену одредбе члана 55а КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају вишеструког поврата („да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година“). По налажењу Врховног суда, околност да је казну затвора по претходној осуди окривљени издржавао у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, представља само начин извршења казне затвора и без утицаја је на постојање услова за примену института прописаног одредбом члана 55а КЗ, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић